

SAMEN in kartel met LB ? Leg dat maar eens uit !

De groep Samen is in 1982 opgericht en heeft altijd in de oppositie gezeten. SAMEN gelooft ook in het belang van de oppositie als controle op de meerderheid.

Programma uitvoeren

Maar je doet uiteindelijk aan politiek om een deel van je programma uit te voeren. Vanuit de oppositie gaat dat moeilijk. Daarom is SAMEN altijd bererd geweest mee te besturen.

In 1982 zou SAMEN in het schepencollege komen, maar iemand stak daar een stokje voor. In 2000 deed zich hetzelfde voor.

Toen de LB begin dit jaar vroeg of Wilfried Vandaele tot het schepencollege wou toetreden, heeft de hele groep SAMEN daarover vergaderd en de leden hebben unaniem beslist om op het aanbod in te gaan. Het gaat hier dus niet om "overloperij" maar om een democratische beslissing van de hele groep SAMEN.

Al snel bleek dat SAMEN goed werk verricht in het schepencollege en groeide het idee om de samenwerking ook na de verkiezingen voort te zetten. Opnieuw heeft de groep SAMEN daar grondig over nagedacht. LB en SAMEN hebben een belangrijk kenmerk gemeen: het zijn in de eerste plaats gemeentelijke groepen die niet afhankelijk zijn van een nationale politieke partij.

Om het risico te verkleinen dat er na de verkiezingen opnieuw iets zou mislopen, hebben SAMEN en LB uiteindelijk beslist in kartel aan de verkiezingen deel te nemen. LB en SAMEN zullen dus op één lijst naar de kiezer gaan, maar behouden hun eigen klemtonen. SAMEN behoudt dus haar programma.

Was LB niet de vijand?

Wij hebben altijd onze mening gezegd in de oppositie en doen dat ook in de meerderheid. Het verschil is dat er nu meer rekening wordt gehouden met die mening dan vroeger.

Ook de LB heeft de voorbije jaren een hele evolutie doorgemaakt. In korte tijd zijn nieuwe mensen aan het roer gekomen. Dat er nog een paar "gevestigde namen" op de lijst staan, betekent niet dat zij het vernieuwingsproces afremmen, maar juist dat ze aan de kiezers willen laten zien dat ze de verjongings- en verzuimingsoperatie steunen. SAMEN heeft er altijd voor gepleit dat deze operatie zou plaatsvinden en kan alleen maar blij zijn nu het zo ver is.

SAMEN zit nog niet lang in het schepencollege maar heeft toch al belangrijke verwezenlijkingen op haar naam staan. Meer daarover in de loop van de campagne.

Het sprookje van de reus en de kabouters

(vervolg)

Na de verkiezingen van 2000 kreeg u van ons een sprookje (zie: www.vandaelestreken.be, "Die vuile politiek"). Wil u weten hoe het sprookje verder gaat? Vooruit dan maar...

Nadat de reus en zijn kinderen, met de hulp van de bazaarkabouter en de kerkkabouters, het bestuur van het dorp opnieuw in handen hadden genomen, bleven de boomkabouters ontgoocheld achter. Maar hun leider had een slecht karakter en ondanks de vele slapeloze nachten, bleef hij - vertroeteld door zijn elf elfjes - voortwerken om het dorp mooier te maken. De duinkabouters waren stuurloos. Velen van hen geloofden niet meer in hun leidster Sneeuwwitje en sommigen besloten worteltjes en erwtes te gaan zaaien in hun tuin in de plaats van zich nog met de dorpsraad bezig te houden.

De reus en de leider van de kerkkabouters knuffelden elkaar vaak waar andere mensen bij waren, maar de reuzenkinderen waren daar niet blij mee. Zij wilden ook wel eens door de reus over de bol geaaid worden, en vonden dat zij dat minstens even hard verdienden als de kerkkabouters.

Ook vonden de reuzenkinderen dat de boomkabouters ondanks de tegenslagen toch wel hard doorwerkten en dikwijls goede ideeën hadden. Steeds vaker gingen de reuzenkinderen dan ook een praatje maken met de boomkabouters. Ze ontdekten dat ze het wel niet altijd eens waren, maar dat ze toch goed met elkaar konden opschieten. Dat vertelden ze ook aan de reus.

Die voelde zich de laatste tijd een beetje moe en had het gevoel dat er een eekhoorn in zijn buik zat te knabbelen. De dokter onderzocht hem grondig en kwam tot een onverwacht besluit: "Reus, zei hij, het is je geweten dat knaagt".

De reus was blij dat hij niet een of andere erge ziekte had opgelopen en dat nu bovendien onomstotelijk vaststond dat hij wel degelijk een geweten had. Uiteindelijk nam hij een flink besluit: hij riep zijn kinderen bij zich en zei dat zij voortaan zelf het bestuur van het dorp in handen mochten nemen en dat één van hen de nieuwe baas mocht worden. En om van die eekhoorn in zijn maag verlost te geraken, vroeg hij zijn kinderen dat de leider van de boomkabouters in het dorpsbestuur zou worden opgenomen. Blijkbaar was dat een goed voorstel, want niet alleen de reuzenkinderen en de boomkabouters, maar ook de duin- en de kerkkabouters gingen ermee akkoord. Aldus geschiedde en tevreden ging de reus rusten in zijn hut.

In hun midden kozen de kinderen van de reus ook een nieuwe leider voor het dorp. Iemand vinden die op de vorige reus geleek, lag niet voor de hand. Maar ze hadden wel een reuzinnetje dat bijlange niet dom was en hard studeerde. Bovendien is ze nog in volle groei en zonder twijfel zou ze een echte struise reuzin kunnen worden, oordeelden de reuzenkinderen.

Al bij al zijn de dorpingen eigenlijk wel blij met het nieuwe dorpsbestuur. Daarom nemen de kinderen van de reus en de boomkabouters nu samen deel aan de volgende verkiezingen van de dorpsraad. Ze vinden dat ze samen een goede ploeg vormen om het dorp ook in de toekomst te besturen.

Maar om daarover te beslissen, moeten de inwoners van het dorp straks allemaal bolletjes kleuren op een groot blad.

Die bolletjes worden dan opgeteld en pas dan kennen we het vervolg van het sprookje.

(wordt vervolgd)

